

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desenvolupament.*

S'autoritza el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i desplegament de la present Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Sense perjudi del que disposa la disposició transitòria, la present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 7 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21408 *LLEI 38/2006, de 7 de desembre, reguladora de la gestió del deute extern. («BOE» 293, de 8-12-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les situacions d'endeutament insostenible suposen un llast a les possibilitats de desenvolupament de nombrosos països. Després de més de dos dècades de convivència amb esta realitat, pareix clar que no s'ha arribat a solucions efectives, a pesar que s'han proposat distintes iniciatives per a afrontar este problema, la qual cosa ha augmentat la magnitud de la situació, i ha fet inviablable en molts països, especialment aquells més pobres, qualsevol estratègia eficaç de desenvolupament.

Per esta raó, la demanda d'una eixida efectiva a l'endeutament dels dits països ha constituït el centre d'una de les més àmplies mobilitzacions de la societat civil dels últims anys, que ha congregat un ampli espectre d'organitzacions tant del nord com del sud.

A pesar que la comunitat internacional ha continuat preocupada pel deute extern dels països en via de desenvolupament i per l'establiment als països creditors de mecanismes per a la seua gestió que afavorisquen el desenvolupament –n'és exemple el denominat Consens de Monterrey–, i que la societat civil ha continuat reivindicant l'adopció de mesures que alliberen els països afectats d'esta gran càrrega, la veritat és que són molts els qui encara continuen destinant un major volum de recursos al servei del deute que a educació i sanitat.

En resposta a eixa demanda, el G-8 a Colònia al juny de 1999 va acordar posar en marxa una política més ambiciosa per a l'al·leugeriment del deute dels països pobres altament endeutats (HIPC en les seues sigles angleses) adoptada en 1996, que és el que hui es denomina HIPC II. La iniciativa HIPC, en la seua versió inicial i reforçada ha suposat un important alleugeriment per als països en desenvolupament beneficiaris d'esta. No obstant això,

l'experiència acumulada des de la seua posada en marxa demostra que fins i tot estos esforços poden no ser suficients per a donar una solució definitiva al problema del deute extern d'estos països.

Per això, no és casual que en la Declaració del Mil·lenni, fruit de la Cimera del Mil·lenni celebrada l'any 2000, els dirigents mundials es comprometeren a unir les seues forces per a aconseguir que, en 2015, es compliren 8 objectius i 18 metes concretes, entre les quals figuren, com a objectiu 8, «Fomentar una associació per al desenvolupament» i, d'altra banda, com a meta 15, «Encarar de manera general els problemes del deute dels països en desenvolupament amb mesures nacionals i internacionals a fi de fer el deute sostenible a llarg termini». Este compromís de la comunitat internacional obliga també Espanya a actuar d'una manera més activa en la gestió del deute extern.

D'altra banda, i encara que s'aconsegueixca oferir solucions a l'endeutament acumulat, és necessari evitar la propensió a un endeutament insostenible per a evitar que, des d'una perspectiva financera, es donen situacions de risc moral, selecció adversa i falta de disciplina macroeconòmica.

En el cas d'Espanya, els tractaments del deute extern són relativament recents, i s'ha incorporat al Club de París com a membre permanent a principis dels 80. L'evolució posterior ha suposat un augment tant en la suma total del deute com en el percentatge condonat, si bé ha deixat traslluir també certes debilitats.

Conscient de la necessitat de resoldre-les i de la importància del problema, Espanya té la possibilitat, per tractar-se d'una qüestió d'implantació recent, de fer ús de l'ampli ventall d'opcions disponibles i de l'enorme potencialitat d'estes per a integrar instruments i enfocaments sobre el tractament del deute extern.

En suma, resulta obligat que Espanya adopte una política de gestió de deute extern cada vegada més sòlida i responsable, solidària amb els països en desenvolupament i integrada en el marc multilateral internacional.

Mesures que, en tot cas, hauran d'estar inspirades en els principis de coordinació multilateral i condicionalitat –com a forma de garantir l'efectivitat de les mesures–, coordinació interna, transparència i adaptació a les necessitats de desenvolupament dels països deutors. En este sentit, es donarà especial protagonisme a la participació dels països deutors, incloent-hi la seua societat civil, en el disseny de les solucions als seus problemes de sostenibilitat. Així mateix, es donarà especial importància a la prevenció dels problemes de sobreendeutament, tal com ha sigut previst pel Consens de Monterrey.

En un subcomité del Consell de Cooperació, òrgan previst en la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, que s'ocupe específicament de temes de deute, s'analitzaran totes les qüestions relatives als problemes de sobreendeutament extern, incloent-hi aspectes relatius a l'origen del deute (caràcter democràtic dels governs que el van contraure i ús donat a este).

En la gestió del deute extern es prestarà especial atenció als criteris de coherència entre els Ministeris d'Economia i Hisenda, Assumptes Exteriors i Cooperació i Indústria, Turisme i Comerç.

Finalment, han de constituir també elements decisius en el tractament del deute extern la creació dels instruments necessaris que garantisquen l'efectiu control parlamentari de la política adoptada pel Govern en esta matèria, de manera que s'assegure, no sols la coincidència amb els objectius de la cooperació internacional, sinó també la transparència de les dades i xifres sobre esta.

Al mateix temps, l'important grau de sensibilització de la societat espanyola al voltant del problema del deute extern fa aconsellable que s'arbitren els mecanismes necessaris per a assegurar la participació de la societat

civil en esta matèria, a través dels òrgans previstos en la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenvolupament.

Article primer. Objecte de la llei. Concepte de deute extern.

1. La present Llei té com a objecte la determinació dels principis i la regulació dels instruments en què ha de fundar-se i desenvolupar-se la gestió del deute extern que Espanya té com a creditora.

2. L'objectiu de la present Llei és que la gestió del deute extern espanyol estiga vinculada amb la política de cooperació espanyola, d'acord amb les prioritats i estratègies del Pla Director de la Cooperació Espanyola, s'integre activament en el marc multilateral internacional, siga solidària amb els països en desenvolupament i consistent amb la política de la Hisenda Pública.

3. El deute extern a què fa referència esta Llei és el que es deriva dels crèdits bilaterals concedits en termes concessionalers per l'Estat espanyol a càrrec del Fons d'Ajuda al Desenvolupament (FAD), així com per al deute sobirà amb origen en les assegurances de crèdits a l'exportació concedides per la Companyia Espanyola de Crèdit a l'Exportació (CESCE), així com qualsevol altre mecanisme de crèdit a l'exterior.

Article segon. Competències en matèria de deute extern.

La competència en la gestió del deute extern que Espanya té com a creditor correspon al Ministeri competent per raó de la matèria, d'acord amb l'estructuració dels Departaments ministerials vigent en cada moment. En cas de modificació de la dita estructuració, la competència es considerarà atribuïda automàticament al Ministeri al qual, de resultes d'esta, corresponga.

Article tercer. Principis rectors de la política espanyola de gestió de deute extern.

La política espanyola s'inspirarà en els principis següents:

a) Respecte a l'estabilitat financera i a les obligacions contractuals. Atés que en condicions normals l'endeutament extern és un instrument de finançament al desenvolupament que contribuïx a pal·liar l'absència de recursos interns i permet escometre inversions d'una altra manera impossibles, el principi general d'actuació de la política de gestió del deute extern ha de ser el de respecte de les obligacions contractuals i d'estabilitat en les relacions financeres. Només es requeriran actuacions excepcionals en els casos en què el sobreendeutament frene el desenvolupament del pas deutor.

b) Cooperació al desenvolupament. Les mesures en matèria de deute exterior s'adaptaran a les necessitats de desenvolupament dels països deutors i seran proporcionades als problemes financers d'estos. Estes mesures es dirigiran preferentment als països en via de desenvolupament amb menor renda i major nivell d'endeutament i, dins d'estos, als que siguen prioritaris per a la cooperació espanyola.

c) Coordinació interna. La política espanyola de gestió de deute serà consistent amb la política pressupostària espanyola i estarà vinculada amb la política espanyola de cooperació al desenvolupament. La coordinació serà continuada entre el Ministeri d'Economia i d'Hisenda, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme i el Ministeri d'Assumptes Exteriors i Cooperació, i s'estendrà, cas a cas, als Ministeris que resulte convenient. En concret, el tractament del deute extern es considerarà com una de

les actuacions prioritàries de cooperació financera dins dels Plans Directors de la Cooperació Espanyola.

d) Coordinació multilateral. La política espanyola de gestió del deute extern serà consistent amb els compromisos assumits en el marc multilateral i estarà coordinada amb les Institucions Internacionals relacionades. Espanya optarà preferentment respecte als països més empobrits i endeutats per l'atribució de tractaments concessionalers fins als nivells més avantatjosos permesos per la legalitat vigent i el marc multilateral.

e) Condicionalitat. Espanya s'assegurarà que les seues actuacions de deute exterior siguen acompanyades per polítiques del país deutor tendents a solucionar els desequilibris que els han conduït a una situació d'endeutament que requerisca tractaments excepcionals. Es prestarà especial atenció al fet que els països beneficiaris de tractaments de deute es comprometen de manera expressa i verificable a reduir el nivell de pobresa, a avançar en la democratització del país, a progressar significativament en el respecte dels drets humans, a perseguir el creixement econòmic sostenible i el benestar i el ple desenvolupament social i humà dels seus pobles i a la conservació del medi ambient.

f) Les actuacions en matèria de deute extern dirigides als països d'origen dels fluxos migratoris que rep Espanya haurien d'incloure fórmules de participació dels mateixos migrants, de manera que puguen contribuir al desenvolupament dels seus països.

g) Estos principis es complementen amb els generals relatius a l'actuació administrativa, de transparència i control parlamentari, així com la participació de la societat civil. Esta última es realitzarà en el Consell de Cooperació, òrgan previst en la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenvolupament.

Article quart. Instruments de gestió del deute extern.

1. Els instruments principals de la política de gestió del deute extern són els següents:

a) Les reestructuracions, ajornaments i moratòries dels venciments de deute.

b) Les condonacions de deute.

c) Les aportacions a fons per a la reducció del deute dels països en via de desenvolupament contret amb les Institucions Financeres Multilaterals.

d) Les operacions de conversió de deute extern per desenvolupament humà amb inversions públiques i privades en funció de les prioritats del país receptor. Dins d'estes operacions es promouran, entre altres mesures, la constitució de fons de contravalor que vinculen els recursos alliberats a la inversió en programes de lluita contra la pobresa.

e) Les operacions de recobriment anticipat, titulització de deute i venda de deute.

f) Qualsevol altre que contribuïska a la consecució dels objectius que es pretenen amb la present Llei, incloent-hi els mecanismes que permeten la prevenció del sobreendeutament.

2. Les condicions, modalitats i termes d'ús dels instruments anteriors seran consistents amb el context multilateral.

3. Junts amb els instruments assenyalats, es fomentaran els projectes d'enfortiment institucional, lluita contra la corrupció i bon govern que porten estabilitat i les condicions necessàries per a generar creixement econòmic i desenvolupament humà als països en desenvolupament. A més, els estats receptors d'ajuda hauran d'implementar polítiques de servicis i inversió pública que disminuïsquen les desigualtats socials i avancen en la redistribució de la riquesa.

Article quint. *La conversió de deute.*

Espanya promourà un exercici eficient de la política de conversió espanyola, coherent amb les altres activitats de política de cooperació al desenvolupament i consistent amb el marc del sistema financer internacional.

La política espanyola de conversió de deute es guiarà pels principis generals de gestió del deute extern i, junt amb estos, pels criteris següents:

1. La conversió de deute serà consistent amb el marc d'actuació acordat en l'àmbit multilateral.

2. Els programes de conversió es dirigiran a la promoció d'inversions i projectes que promoguen el desenvolupament dels països beneficiaris, en els sectors que estos consideren prioritaris, d'acord amb el principi de sobirania local del procés de desenvolupament. Per a això es fomentarà, en primer lloc, la participació d'actors locals, i es donarà prioritat al suport al teixit productiu i associatiu local, a fi que les operacions de conversió de deute maximitzen l'impacte de desenvolupament als països beneficiaris.

3. Els països beneficiaris de la conversió de deute seran països amb problemes financers de sobreendeutament en coherència amb les indicacions del Pla Director de cooperació i els seus plans anuals.

4. Els països beneficiaris de la conversió de deute hauran de mantindre relacions financeres regulars amb Espanya i amb la comunitat internacional en general.

5. La firma d'un programa de conversió haurà de quedar vinculada amb la política de cooperació mantinguda per Espanya i del país beneficiari.

6. Els programes de conversió hauran de ser consistents amb el marc pressupostari espanyol.

7. En les diferents estructures de decisió i gestió dels recursos disponibles a partir d'operacions de conversió de deute, es propiciarà la participació de la societat civil d'Espanya i del país beneficiari, que seran seleccionades d'acord amb els criteris d'experiència al país, transparència i representativitat.

Article sext. *Mecanismes per a l'aplicació efectiva dels tractaments de deute.*

Els tractaments de deute que s'acorden d'acord amb els principis enunciats per esta Llei s'instrumentaran per mitjà dels mecanismes que queden emmarcats en el que ha establert per la legislació vigent, a fi de garantir l'aplicació efectiva d'estos tractaments.

En este sentit, els instruments previstos en l'article quart de la present Llei són compatibles amb la legislació vigent i serviran de vehicle per al tractament actiu del deute extern.

Article setítm. *La gestió del deute extern i la cooperació al desenvolupament.*

1. El Pla Anual de Cooperació establirà per a cada any els objectius i les actuacions previstos per a la gestió del deute extern, d'acord amb els principis i instruments establerts en la present Llei, així com en la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, especificant països i sectors d'intervenció en el cas de programes de conversió de deute, així com les sumes previsiblement afectades a les operacions en condicions normals, excloent-hi crisis financeres o humanitàries imprevistes.

2. En la determinació del Pla Anual es tindrà en compte la producció de catàstrofes naturals o greus crisis humanitàries als països deutors, sempre d'acord amb els principis i instruments establerts en la present Llei. Així mateix, haurà de prioritzar les polítiques de tractament de

deute en funció de la capacitat de pagament dels països deutors.

3. La política de gestió del deute extern enfocada als aspectes de cooperació al desenvolupament es tractarà en la Comissió Interministerial de Cooperació Internacional, amb l'objectiu d'harmonitzar les distintes pràctiques sectorials relatives al tractament del deute extern i donar-los una coherència de conjunt dins dels objectius de cooperació al desenvolupament espanyola, de manera que possibilita la coordinació de tota la informació disponible.

Disposició adicional primera.

El Govern, d'acord amb el que disposa el Reglament de la Cambra, informará en els primers trenta dies hàbils de cada exercici pressupostari la Comissió de Cooperació Internacional per al Desenvolupament i la Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats sobre les línies i estratègies principals en matèria de gestió del deute extern i remetrà totes les dades que sol·liciten els Grups Parlamentaris i aquelles que siguen necessàries per a determinar amb exactitud la xifra total del deute extern espanyol de caràcter bilateral, així com la seua naturalesa, composició i els països que resulten ser deutors de l'Estat espanyol, així com les dades referides a la política prevista de tractament del deute extern.

Entre altres dades, la informació facilitada pel departament competent relativa al deute extern espanyol haurà d'incloure: recursos públics utilitzats; objecte del contracte; dates i raons dels impagats; imports pagats i pendents; deute reestructurat i no reestructurat; deute per països i àrees geogràfiques; desglossament del deute en les seues distintes categories; nombre d'acords firmats per Espanya en el Club de París i característiques d'eixos acords.

Per a la presentació de les dites dades, el Govern compareixerà davant de la Comissió de Cooperació Internacional per al Desenvolupament amb la remissió prèvia d'estes als distintos Grups Parlamentaris. En la informació que es facilite, s'especificarà, així mateix, la posició que mantindran o hagen mantingut els representants espanyols davant dels organismes multilaterals amb competències en matèria de deute extern.

Així mateix, compareixeran davant de la Comissió de Cooperació Internacional per al Desenvolupament del Congrés dels Diputats, amb l'acord previ d'esta, totes les persones expertes que consideren oportunes els Grups Parlamentaris, en les dates immediatament posteriors a la remissió de les dades i sempre dins del primer període de sessions de l'any.

Disposició adicional segona.

El Govern intensificarà la seua participació en el disseny de les polítiques per al tractament del deute en les institucions financeres multilaterals o en qualssevol altres fóruns de decisió amb l'objectiu de jugar un paper molt actiu i destacat en l'escena internacional, a fi de compatibilitzar la gestió del deute extern per mitjà dels instruments previstos per esta Llei amb la reducció de la pobresa i el compliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni.

Així mateix, adoptarà una posició explícita i compromesa davant de les iniciatives internacionals relatives al deute extern, especialment pel que fa a la creació de mecanismes de prevenció de noves crisis de sobreendeutament o a la constitució d'instàncies d'arbitratge, que tracten les possibles situacions d'impagament, i que garantixen, al mateix temps, un repartiment equitatiu dels costos de l'ajust per a creditors i deutors.

Disposició addicional tercera.

El Govern remetrà al Consell de Cooperació previst en la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, la informació prevista en la Disposició addicional primera de la present Llei, quan així ho sol·licite el mencionat òrgan consultiu i de participació.

Disposició addicional quarta.

La dotació de l'Estat al Fons d'Ajuda al Desenvolupament s'incrementarà l'any 2006 en 528 milions d'euros, addicionals als establerts en l'article 55 de la Llei 30/2005, de 29 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2006.

Com a conseqüència del que s'ha indicat en l'apartat anterior, el Consell de Ministres podrà aprovar operacions addicionals a càrrec del Fons d'Ajuda al Desenvolupament, per l'indicat import. Inicialment esta quantitat es destinarà a la constitució d'un Fons Fiduciari des del qual, a iniciativa del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i a proposta de la Comissió Interministerial del Fons d'Ajuda al Desenvolupament, es finançaran aportacions futures a Fons i Programes pertanyents al Sistema de Nacions Unides o qualsevol altre Organisme de caràcter públic i multilateral amb els quals Espanya subscriu l'oportú conveni o acord de finançament.

Disposició addicional quinta. *Concessió de suplement de crèdit.*

1. Per a fer efectiu el compliment del que estableix la disposició anterior, es concedeix un suplement de crèdit al Pressupost en vigor de la Secció 20 «Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç»; Servici 06 «Direcció General de Comerç i Inversions»; Programa 431.A «Promoció comercial i internacionalització de l'empresa»; Capítol 8 «Actius financers»; article 87 «Aportacions patrimonials»: concepte 871 «Al Fons d'Ajuda al Desenvolupament», per un import de 528 milions d'euros.

2. L'anterior suplement de crèdit es finançarà amb els reintegraments que efectue el Consorci de Compensació d'Assegurances provinents de recobraments anticipats del deute extern percebuts en l'exercici 2006.

3. La disposició del suplement de crèdit dotat en l'apartat 1 queda condicionada a l'ingrés dels recursos que el financen en el Tresor Públic.

Disposició transitòria primera.

El Govern presentarà en les Corts Generals, per a la seua tramitació i, si és el cas, aprovació en la present Legislatura, un Projecte de Llei que regule el Fons d'Ajuda al Desenvolupament (FAD).

Disposició transitòria segona.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la present Llei, el Govern presentarà en la Cambra un pla per a renegociar i, si és el cas, cancel·lar el deute sobirà dels Països Altament Endeutats (HIPC) amb origen en els assegurances de crèdits a l'exportació concedits per CESCE, així com el deute FAD dels dits països contret amb anterioritat al 31 de desembre de 2003, dins del marc dels acords del Club de París.

Disposició transitòria tercera.

El Govern presentarà en les Corts Generals, per a la seua tramitació i, si és el cas, aprovació en la present legislatura, un Projecte de Llei que reformule la regulació

dels crèdits CESCE per a minimitzar el seu impacte en la generació de deute.

Disposició transitòria quarta.

A fi de deixar de comptabilitzar aquelles operacions de deute extern que no hagen de computar-se com a AOD una vegada aconseguida la xifra del 0,7% del PIB, el Govern presentarà davant dels Organismes Internacionals les iniciatives oportunes.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix la present Llei.

Disposició final primera.

S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions d'aplicació i desplegament de la present Llei que siguen necessàries, incloses les relatives al règim econòmic i financer.

Disposició final segona.

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 7 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21990 *LLEI 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència.* («BOE» 299, de 15-12-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta Llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1. L'atenció a les persones en situació de dependència i la promoció de la seua autonomia personal constitueix un dels principals reptes de la política social dels països desenvolupats. El repte no és altre que atendre les necessitats d'aquelles persones que, per trobar-se en situació d'especial vulnerabilitat, requereixen suports per a fer les activitats essencials de la vida diària, aconseguir una major autonomia personal i poder exercir plenament els seus drets de ciutadania.

A l'octubre de 2003 el Ple del Congrés dels Diputats va aprovar la Renovació del Pacte de Toledo, amb una Recomanació Addicional 3a que expressa: «resulta, per tant, necessari configurar un sistema integrat que aborde des d'una perspectiva global el fenomen de la dependència, i